

متن پرسش

هر کس که حسینی است حقیرش مشمار/ در رتبه کبیر است صغیرش مشمار
عنوان گدائی درش آقائی است / آقااست گدای او فقیرش مشمار
سلام استاد گرامی. استاد امسال ما جامونده کربلا هستیم اِنْ شَاللّٰه رفتنی شدید به سرزمین عشق و دلدادگی و معرفت از ما جامونده ها هم یاد کنید. ما امسال به خاطر دنیا ومراعات مالی برای خریدن وسیله نقلیه نرفتیم عقل بنده احساسی وعقل همسر محتاط که نمی‌خواود دستش جلو کسی دراز باشه. من درکشون میکنم ولی چه کنم که امسال انگار بیقرارتریم واشک امان مون نمی‌ده هر چند می‌دونم اصل کاری نطلبید. فقط خواستم بگم التماس دعا.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حکایت دل‌هایی که دورا دور در آن‌جایی هستند که جسم‌ها در آن‌جا حاضر نیست، در جای خود حکایت مهمی می‌باشد. آن‌جایی که آن شخص خدمت مولای‌مان رسید که برادرم دوست داشت در کنار شما با دشمنان اسلام جهاد کند ولی در یمن زندگی می‌کند. آن‌جا بود که حضرت فرمودند چه کسانی که در صُلب پدران‌شان هستند ولی اکنون در کنار ما می‌باشند زیرا حکایت، حکایتِ حضور جان‌ها است. و جناب خواجه ابوسعید ابوالخیر به زیبایی آن را بیان فرموده است:

گر در یمنی چو با منی پیش منی
گر پیش منی چو بی منی در یمنی
من با تو چنانم ای نگار یمنی
خود در غلطم که من توام یا تو منی (آری! ما «او» هستیم و «او» ما، و این یعنی اتحاد روحانی روح‌ها.

و این یعنی چه بسیار جامانده‌هایی که در واقع به جهت دل‌های سوخته‌شان، جا نمانده‌اند. یا حکایت جناب اویس قرنی را دارید که آمد در مدینه تا پیامبر خدا صلوات الله علیه و آله را ملاقات کند که به جهت قولی که به مادرش داده بود قبل از ملاقات پیامبر خدا به یمن برگشت و جالب است که همین که پیامبر وارد مدینه شدند فرمودند: بوی اُویس قَرْنی را از یمن استشمام می‌کنند و می‌فرمایند: اِئِیْ اَشْمُ رَائِحَةِ الرَّحْمَنِ مِنْ جَانِبِ الْيَمَنِ. من بوی نسیم حضرت رحمان را از جانب یمن استشمام می‌کنم. موفق باشید

